

Izhaja dvakrat na teden v štirih izdanih, in sicer: vsakotek in petek, zjutranje izdanje opoldne, večerno izdanje pa ob 5. uri popoldne, in stane z „Gospodarskim Listom“ in s kako drugo uredniško izredno prilogo vred po pošti prejemanj ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto gld. 6.—
pol leta 3.—
četrt leta 1.50
Posamične številke stanejo 6 kr.

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez dopolne naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ trikrat mesečno in stane vse leto gld. 1.20.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Večerno izdanje.)

Uredništvo in odpravnštvo se nahaja v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v II. nadst. zadej. — Urednik sprejemlje stranke vsak dan od 11. do 12. ure popoldne.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu.

Neplačanih pisem ne sprejemlje ne uredništvo ne upravništvo.

Ogledi in poslanice

Se računijo po petih vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.

Naročnino in oglašje je plačati loco Gorice.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovensko knjižnico“, katera izhaja mesečno v splošnih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vsakoletno 1 gld. 80 kr. — Oglašje v „Slov. knjižnici“ se računijo po 20 kr. petih vrsticah.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Bog in narod!

«Gor. Tiskarna» A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Abstinenca.

(Konec.)

Meseca oktobra, novembra in decembra sem imel ogromnega dela z ustanovitvijo „Trgovske in obrtne zadruge“, tako, da nisem prišel v nikako najmanjšo dotiko s kakim sopolnancem. Ker sem pa videl, da je večina sopolnancem proti meni in abstinenca, in posebno dr. A. Gregorčič, sem se podvrgel temu mnenju in prišel v klubovo sejo za deželnozborni zasedanje pričetkom l. 1898. s sklepom, da sam predlagam, da od abstinenca odstopimo. Bil je za to najugodnejši položaj. Imenovan je bil nadškofom dr. Missia, prišel je na mesto Rinaldinija prof Goëss; obadva za nas dve novi veličini. Radi tega sem pri prvem zborovanju naglašal: „Položaj je nov, in ne vemo, kako računati z novim škofom in novim namestnikom. Predlog, s katerim smo stekli v abstinenca, je tak, da ga Italijani gotovo sprejmo, in nam bržkone prepuste še en ali drug materialen uspeh, in s tem se smemo zadovoljiti, da stopimo v deželni zbor. Po gospodarskem odseku dosežemo, kar moremo. Ni izključeno, da nas pri tem podpira vlada in škof“. V moje največje presenečenje pa je bilo vseh 9 poslancev proti meni, ter so se izrekli za to, da hočejo, da se nam da vse drugih, večjih garancij za vstop, in da dokler teh nimamo, ne moremo vstopiti.

Abstinenca je bila sedaj sklenjena stvar, ali ne več v oni obliki, kakor sem bil pred letom nameraval in predlagal, marveč v drugi, katere nisem imel nikdar pred očmi, in katero vedno obsojam. Lotili smo se abstinenca v obliki gole negacije. Zahtevali naj bi vse, kar sploh vemo, da bi se zahtevalo, in dokler se nam tega ne da, ne gremo v zbor. O negotovem položaju z novim škofom in novim namestnikom in z abstinenca in taki obliki, sem bil uverjen, da moramo priti v najozjeto zagato. Prišlo je do posvetovanja med obema strankama. Predsedoval je prof Goëss sam. Za posredovalca od naše strani sta bila izvoljena Alf. prof Coronini in dr. A. Gregorčič. Poznavajoč dr. Pajerja in položaj italijanske stranke in naše zahteve, sem bil gotov, da ne pridemo do ničesa, in opozoril, se predno je bil izid teh obravnavanj znan, lastnika „Soče“, da jadramo v jako kritične čase, in da moramo imeti le nevspehe. Lastnik „Soče“ mojim besedam ni prav veroval, ali odšel je od mene z besedami, da bodo odgovarjali za nasledke oni, kateri so vodili.

MARCO VISCONTI

ZGODOVINSKI ROMAN

✱

Italijanski napisal Tommaso Grossi.

(Dalje)

„Takó Bog mi daj dobro na tem svetu in mir na unem, kakor ti obljubljam, da spolnim vsako tvojo željo, je odgovoril stražar.“

Tedaj si je Lupo snel z vratú srebrno verižico, in podavajoč mu jo, je dejal: »Reci jima, naj jo nosita v moj spomin. Pa moji sestri porečeš, naj pogleda v skrinjo, ki je v sobi poleg sokolske kletke; tam najde leseno škatljo in v njej zlati prstan, ostanek toskanskega plena. Hranil sem ga za njo, da bi ga ji dal, kadar bi se poročila — naj ga ima, da se zmisli na me.“

„Slišiš“, je rekel Vinciguerra, »jaz nisem premožen človek, vendar imam nekaj denarja, ki mi je ostal od moje plače. Glej, in to reki je izvlekel iz žepa polno pest drobnih in debelih, »kaj čem ž njimi? ti mi storiš dobro delo, če jih sprejmeš, ker s tem me le neko-

Od tistega časa sem stal vedno za sklepom sopolnancem, da se tira abstinenca po njih mislih. Dasi sem bil v duši proti, nisem izven Gabrščeku živi duši črhnil, kako stvari stoje; in to sem storil edino iz discipline, in ker sem vedel, da bi utegnilo še slabše uplivati ra položaj, ako bi se izvedelo, da nismo vsi poslanci edini. Zato sem imel sijajnih izkušenj iz prejšnjega leta, ko sem bil predlagal abstinenca jaz, in so sopolnanci isto pred ljudstvom in pred vlado diskreditirali, tako, da je bila vladi in italijanski stranki le še prazen strah. Pri shodih in povsod sem skušal ljudstvo pridobiti za to, da stoji vsakdar za poslanci; dočim se ne spominjam, koliko shodov so gospodje sopolnanci priredili za to, da so abstinenca poplaševali, utrjevali in organizovali samopomoč. Zdi se mi, da so vsi sopolnanci skupaj priredili 2 ali 3 shode.

Žal, da moja bojazen ni ostala prazna. Vlada je potrebovala davčno reformo, pritiškala je bolj in bolj pridobila škofa za to, da se je odločil za vstop v deželni zbor tudi brez sodelovanja poslancev slovenske stranke. Od naše strani se ni storilo ničesar, da bi se to preprečilo. Ravno tako presenečen kakor meseca januarija pa sem bil v klubovi seji, ki se je vršila pred sejo, v katero je bil pri-glašen nadškof. Takrat je dr. A. Gregorčič navajal prav iste razloge, kakor svoj čas jaz, da bi šli v deželni zbor. Trdil je, da je bila abstinenca sklenjena v drugem položaju, in da se je ta položaj izpremenil popolnoma vsled nastopa novega škofa in namestnika; da je abstinenca „absurdna“, ako se udeležuje škof seje; in vendar ima abstinenca le namen, da se kaj doseže. S svojim mnenjem je tudi prodir; šest poslancev je bilo njegovega mnenja, trije so bili nasprotnega mnenja; jaz pa sem bil posredovalnega mnenja, češ, naj se poizve, kako stojimo s škofom, in potem naj se odločimo. O tem se je glasovalo, in predlog dr. Gregorčiča je prodir s 6 proti 4 glasovom: t. j. da gremo brezpogojno v deželni zbor. Sklep pa je onemogočila ena oseba, ki je izjavila, da ne gre v zbor, tudi če gremo vsi. Sklep večine se je umaknil; slovenski poslanci niso šli v deželni zbor, pač pa knez nadškof, in z njegovim glasom se nam je odvzelo najostrejšo orožje, t. j. davčna reforma. Vlada je dobila, kar je hotela; slovenskih poslancev ni rabila za nekaj let več!

Po shodih sem zagovarjal še vedno abstinenca, ker je bila ta sklenjena stvar. Negotivnost našega postopanja sem obžaloval v sebi, govoril o tem nisem z nikomur. Jeseni 1898. me je interpeloval učitelj g. Vrtovec v Tolminu, kako stvari gredo, in kako to, da se za učiteljstvo nič ne stori. Ker je občitanje tudi mene zadevalo, posebno kar se tiče abstinenca, sem razpisal g. Vrtovcu, ka-

liko odtegneš pijančevanju; poneseš jih jaz tvojemu očetu; on jih morda potrebuje; vsekako bojo njemu bolj koristili nego meni.“

«Ne, ne, lepa hvala.»

«Prosim te, stori mi to dobroto, sprejmi. Prisezam ti, da mi je ljubše sedaj iz ljubezni do tebe oddati to malo svotico, nego če bi bil res dobil delež plena, ki nam ga je obetal v Limonti tisti tvoj... tisti mož. Tudi jaz sem imel nekaj kmalu kmalu iti tja, od koder se ne vračamo več, in vem, kakó se v takih trenutkih omilijo svoji ljudje, zlasti oče in mati, in kakó se tedaj objokujejo žalosti, ki jih je vsak, in več, uni manj, prizadel svojim starišem, ter se spominjam, kakó težko mi je bilo pri srcu, ker nisem mogel nič dobiti pri sebi, da bi jim bil poslal v spomin.»

Lupo mu je položil roko na ramo in je rekel: »Vem, da mi ponujaš z dobrim srcem, saj se pri nas vojaki z jednako radostjo daje in prijemlje; toda moji stariši, hvala Bogú, ne trpijo pomankanja... Glej tudi jaz nisem brez denarja, če bi jim hotel poslati, in takó reki je obrnil žep svoje suknjice, da

terega sem smatral za poprej zaupnim možem učiteljstva v tolminskem okraju, kako stvari stoje.

Skoro na to je pričel časnikarski boj učiteljstva proti deželnim poslancem. Stvar mi je bila neljuba, ker je bil jako usoden čas, da ne bi abstinenca popolnoma diskreditirali, in tako vlada ne dobila popolnoma proste roke. Zaradi tega sem vedno obsojal nastop učiteljstva proti deželnim poslancem in abstinenca, ker je bil v tako kritičnem času jako nevaren.

Nečem opisovati, kako so se vršila pogajanja med našo in nasprotno stranko, ker rezultat je bil vedno ta, da smo se čutili vedno skrajno žaljenimi, in da je abstinenca postajala vedno bolj in bolj primoran stvar.

Popolnoma prepričan, da na ta način pridemo v nemogoč položaj, in po drugi strani videti, da sem izgubil, ne vem zakaj, zaupanje „narodnega vodstva“, sem izrekel v političnem društvu „Sloga“ in v klubu slovenskih poslancev, da stavljam svoj mandat na dispozicijo političnega društva „Sloga“. Storil sem to, ker sem videl, da se bliža razpor vsled položaja, katerega je povzročila abstinenca in nastop učiteljstva. Še na zadnjem svojem shodu v Dornbergu sem zagovarjal javno abstinenca z vso odločnostjo, in zagovarjal sem jo posebno proti učiteljstvu ter izjavil, da rajne odstopim kot poslanec, kakor da se pri lakem položaju podam in grem samo radi gotovega pritiska v deželni zbor, ne da bi se prej kaj doseгло. Pred zadnjim deželnozbornim zasedanjem sta prišla državna poslanca z Dunaja z vestjo, da vlada predloži deželni šolski zalog. Pri posvetovanju, ki se je vršilo po shodu v Dornbergu, sem vprašal državna poslanca, ali imata sploh kako garancijo od vlade, da dosežemo deželni šolski zalog. Če je tako, da sem za vstop v deželni zbor, če pa ne, da nisem za to. Odgovor, kateri sta dala državna poslanca, je bil tak, da bi se moral vsak poslanec iz discipline podvreči, ker sem računil na to, da utegnemo venderle priboriti glavno bojno točko, deželni šolski zalog, in s tem priti do pomirjenja učiteljstva, kojemu bi se brez težave dalo izposlovati povisanje plače. Pravega upanja seveda nisem imel, da proderemo, ker smo bili preveč v temi, kako daleč smemo računati na knez nadškofa. Poudarjam danes besede, katere so dale duška temu dvomu v prvi seji zadnjega deželnozbornega zasedanja, ko sem govoril obrniti se proti deželnemu glavarju in knez nadškofu: »Prepričan sem, da ne pridemo do deželnega šolskega zaloga, ako se danes nujnim potom ne izrečemo zanj“. Žal, da tudi ta moja bojazen ni ostala prazna. Šli smo v deželni zbor; deželnega šolskega zaloga še danes nimamo.

se je izsula na mizo cela pest noveev. «V vaši četi je šestdeset mož, ni res?» je vprašal na to.

«Res, nas je bilo šestdeset, toda najst jih je ostalo tam po vaših njivah v Limonti pri tistem lepem podjetju; in takó, če računim prav, bi nas moralo biti sedaj devetinštirideset.»

Lupo je povzdignil glavo, radostni smehljal je za hip razsvetil njegov obraz, ko je slišal to proslavljanje hrabrosti svojih ljubljenih vaščanov. «Mislím», je dejal na to, »da kar vas je ostalo, se ne bote sramovali izprazniti kozarec v spomin obsojenca.«

«Ne bo nas sram izpiti tudi dva», je odgovoril Vinciguerra; »vendar jaz hočem obrniti svoj delež od teh denarjev v miloščino, da se bo molilo za tvojo dušo.»

«Pa ne da bi maševali za me re-dovniki sv. Ambroža», je zopet poprijel Lupo; »varuj se, veš, ker nečem, da bi prišlo kar od teh lenobastih razkolnikov za menoj. O, skoraj bi bil pozabil nekaj. Jaz imam tudi nekega brata, s katerim pa se nisva nikoli prav dobro razumevala. Vendar sedaj, v smrtni uri, ga ne smem popolnoma zanemariti, že zaradi

Vsled teh dogodkov in vsled skrajno nezaupnega obnasanja skoro vseh gg. sopolnancem proti meni, izven dr. Abrama in Ant. Muha, sem se odločil za položajni madat.

Iz teh podatkov se vidi, da sem glede abstinenca zavzemal vedno to stališče: Ključ položaja je knez nadškof. Ako je gotovo, da se ta ne udeleži seje, potem je abstinenca pri našem razmerju dobro in ostro orožje, s katerim bi si vsekako priborili, če ne vse, kar sedaj hočemo, pa vsaj velik del. Ta ključ pa je treba imeti v svojih rokah; na to sem delal, ali razumeli me ni hotel nikdo. Dokler sem bil gotov za časa dr. Alojzija Zorna, da njegovo posredovanje ni mogoče, sem bil za abstinenca javno in tudi po prepričanju. Kakor hitro pa je nastopil knez nadškof Missia, pa nisem bil za abstinenca. Ker pa je bil sklep naših poslancev, da se je je držati, sem jo zagovarjal oficijelno povsod in vsikdar.

Dne 25. maja pa sem moral javno povedati, kako stvari stoje. Moral sem tako govoriti, ker se dalje naprej po tako strmi poti ni smelo iti več. Ljudstvo naj samo voli ali za abstinenca in proti nadškofu, ali za vstop v deželni zbor z nadškofom. Da ljudstvo vé, kak je položaj, to mu škodovati ne more, ne proti italijanski stranki ne proti vladi. Ako se izrete za abstinenca, potem mora ljudstvo od poslancev zahtevati, da ga vodijo na poti do samopomoči. Ako jo nastopimo, uvidi vlada in protivna stranka, da računata zaman na slabe naše lastnosti. Ako jo opustimo, potem pa gg. sopolnanci opasujte uma svitile meče, proučite potrebe našega ljudstva, pripravite predloge in načrte, stopite proti italijanski stranki v govornem boju po cdsekih in v zbornici.

Čas pa je, da ljudstvo samo odloči, na katero pot naj krenemo. Ljudski glas edino zjasni položaj in pové vladi in italijanski stranki, kar jima gre.

Dr. H. Tuma,
dež. poslanec in odbornik.

DOPISI.

Od nekod. — (Program dr. Gregorčiča??). Dr. Tuma je od onega časa, ko so slovenski poslanci nastopili politično abstinenca, ponovno vspodbujal svoje sopolnance, naj gredo med ljudstvo poučiti in organizovati ga. Kako naj se to stori, je pokazal dovoljno sam in pokazal bi bil še jasneje, da ga niso ovirali njegovi zavidljivi tovariši v tem plemenitem delu. S tem, da bi šli poslanci med narod, poučevali ga in organizovali, je hotel dr. Tuma nadomestiti ono škodo, katero trpi naš narod vsled nedelavnosti deželnega zbora; hotel je prosti čas dobro izkoristiti. Hotel je pa tudi pri tem, da nastopajo vsi poslanci

tega ne, ker ga moja mati jako ljubi. Tudi njemu moram poslati kaj. Imam tu majhno srebrno razpelo, a to sem prav za prav nameraval tebi dati v spomin, in takó sedaj sam ne vem...»

«Brata imaš?» je rekel Vinciguerra. «Torej narediva takó: jaz sprejemem tvoje razpelo, a dam ti to svetinjno tukaj, da jo pošlješ bratu», pri teh besedah si je odpel telovnik in mu jo je kazal; »je neki košček iz stebra svetega Simona stilitškega; vzel sem jo z lastnimi rokami božjepotniku, vračajočemu se iz svete dežele, katerega sem neko noč oplenil v Romagni.»

«Prav!» je rekel Lupo, »sprejemem. Torej mu jo poneseš in daš v mojem imenu; tu imaš. Takó rekoč je vzel z vratú srebrno razpelo in mu je podal, a na to je ginjen objel vojaka ter ga poljubil in tudi od njega prijel slovesni poljub.

«Sedaj pa, ko sem uredil vse na tem svetu», je še rekel Limontin, »je čas, da bom mislil le na svojo dušo«. Šel je pred razpelo, ki je viselo na steni, pokleknil in začel moliti.

(Dalje pride.)

V Boljuni pri občinskih volitvah je dni je bila zmaga na hrvatski strani. Te zmage bi se veselili, ako bi ne imeli žalostnih skušenj, da vlada tako nerada gleda hrvatske občinske zastope ter iste, če le mogoče, odstrani, da pride občinska uprava v italijanske roke. Kdo vé, če se ne zgodi kaj takega tudi v Boljuni?

Srbija. — Kakor je posneti iz raznih hrvatskih listov, postopajo v Srbiji z nekaterimi ujetniki izza napada na Milana prav nečloveški. Jecé se polnijo v celi Srbiji z vsakim dnem. Zadostuje, da le kdo govó pri oblasti: ta in tá je tako nespodobno govoril o Milanu, pa ga takoj zapro. V zadevi razžaljenja razkralja pa preki sod ne pozna nikake oprostive. So priče, ki živé le od lažnjivega pričevanja ter po raznih sodiščih pričajo na vse, kar se hoče. Za tako pričevanje so plačani. V Belemgradu sedaj ni drugih listov nego samo službeni so, ker je odstranila vlada vse druge, kateri jej niso bili po godu. Ti listi pa pišejo to, kar jim vlada nareka. Tako je „oficijelno“ v Srbiji vse zadovoljno; tisti, ki niso zadovoljni, pa ne smejo govoriti.

Madjarisecelja srbskih občin. — „Bud. Hir“ prinasa tako vest: V županiji Baranya se je pokazal rodoljubni polet. Zgodovinski podatki dokazujejo, da vsako selo v županiji pred 200 leti je imelo madjarsko ime; z naseljavanjem Srbov in Nemcev so se spremenila ta imena v tuja. Sedaj se dela na to, da se ista pokvarjena imena krajev odpravijo ter se nadomesté s pravimi madjarskimi. Tako dobi v kratkem okoli 400 srbskih občin madjarska imena.

Enjiževnost.

Hrvatski narod. — Izšlo je drugo izdanje te knjige, iz katere je bilo lani državno pravdnistvo zaplenilo celo vrsto odstavkov, vsled česar je bila nastala velika škoda pisatelju, podjetnemu župniku Jemersiću. No, kljubu temu je priredil drugo izdanje, in tako leži pred nami knjiga: „Hrvatski narod“. Ze sam naslov pove, kaj da obsega, namreč zgodovino hrvatskega naroda. Knjiga je pisana poljudno in razločno, zato sežejo po njej sigurno v prvi vrsti Hrvatje in za njimi isti, ki se zanimajo za povestnico bratskega nam naroda. Knjiga stane 1 glđ. 20 kr., po pošti 15 kr. več. Naročila sprejema Ivan Nep. Jemersić, župnik, Grubisnopolje, Hrvatska.

Povjest kraljevine češke. — Pohrvatil župnik Jemersić. Stane 2 glđ. s poštnino vred. Dobiva se pri pisatelju, kakor zgoraj.

Seiden-Damaste 75 Kr.

bis fl. 14/65 p. Met. — sowie schwarze, weisse und farbige **Henneberg-Saids** von 45 kr. bis fl. 14/65 p. Met. — in den modernsten Geweben, Farben und Dessins. An Private porto- und steuerfrei ins Haus. Muster umgehend.
G. Henneberg's Seiden-Fabrikon [k u. k. Hof.] ZÜRICH. (5)

Št. 544.

Razglas.

Podpisano županstvo naznanja, da odda dne 10. septembra 1899. ob 10. uri zjutraj v obč. pisarni delo jedne nove hiše. Načrti in prevdarek je do dneva dražbe v obč. pisarnici na ogled razpóložen, da ga ob uradnih urah vsakdo lahko pregleda. Delo je cenjeno na 1271 glđ. 71 kr. Kdor bode hotel dražiti, položiti bode moral postavno varščino.

Županstvo v Št. Andrežu

dne 21. avgusta 1899.

Županov namestnik:
ZAVADLAV.

Dobro vpeljeni zavarovalni in tovarniški zastop za stroje

za Kranjsko in Primorsko sprejme takoj z najugodnejšimi pogoji

enega ali dva potov. agenta z najvišjo provizijo.

Prečnost imajo oni, kateri so že delovali v kaki zavarovalnici. Zahteva se zmožnost slovenskega in nemškega jezika v pisavi in besedi. Najmanjši zaslužek je 50 glđ. mesečno. Več v našem upravnistvu.

Dva dijaka

se sprejmeta takoj na stanovanje in hrano v slovensko družino. — Ponudbe je pošiljati v ulico Corso Fr. Gius. št. 19., III. nadstr. na levo.

Sprejme se učenca

za trgovino z manufakturnim blagom v Gorici.

Zahteva se popolno zmožnost slovenskega jezika ter nekaj laščine ali nemščine. Ponudbe na upravnistvo našega lista.

Šest dijakov

sprejme slovenska družina na stanovanje in hrano. Več pove upravnistvo tega lista.

Domača slovenska gostilna

Fran Valetič

v Trstu v ulici Solitario št. 12

toči dobro, črno in belo

vipavsko, istrsko in okolčansko vino.

Daja se tudi vino na debelo krčmarjem in družinam po znižani ceni. — Kuhinja je preskrbljena z vsem potrebnim.

Postrežba točna. Cena primerna.

Za mnogobrojni obisk se priporoča udani

Fran Valetič, krčmar.

Na dež. jubil. razstavi odlikovan s srebr. drž. svetinjó Na Iovški razstavi s prvo ceno — srebrno svetinjó

Tovarna uzornih telovadnih priprav

JOS. VINDYŠ - A,

v Prazi na Smihovu

(Prah-Smichov) Vinohradská ulice číslo 816.

se priporoča

k popolnemu uzornemu prirejevanju sokolskih in šolskih telovadnic po najnovejših pripoznanih in praktičnih sestavih.

V ta dokaz je na razpolago mnogo pripotočočih spričal domačih in inozemskih.

Zagotavlja jedno leto. Cene zelo zmerné, plačuje se pa na mesečne obroke po volji in zmožnosti.

Navadne priprave so vedno v zalogi.

Ceniki, proračuni in načrti za popolne telo vadnice pošilja na zahtevo brezplačno in poštnino prosto.

Poprave izvršuje po najnižjih cenah.

SAUNIG & DEKLEVA

V Gorici — Nunska ulica 14-16 — V Goricel

Prodajalnica

in

edina mehantična

popravljalnica

šivalnih strojev

Brez konkurence! V zalogi se nahaja nad 100 šivalnih strojev n. pr. za čevljarje, krojače in šivilje. Vsi stroji za šivilje se vdobé od glđ. 32 naprej.

V zalogi imata tudi **dvokolesa, puške** in **samokreso.**

Garancija 5 let.

M. ŠULIGOJ,

urar v Kanalu.

Večka zaloga šivalnih strojev najnovejših sistemov, kakor Ringschiffchen in Rundschiffchen „Afrana“ s tihim tokom. Slednja je gledé praktičnosti in hitrosti nedosegljiva (1000-2000 šivov v minuti), šiva naprej in nazaj. Sme se jo po vsej pravici krono vseh strojev imenovati. — Stroji za šivilje od 30 glđ. za krojače od 38 glđ. naprej s stojalom vred. Ob enem se priporoča za točno popravo vsakovrstnih ur in strojev po zmerni ceni.

Garancija 5 let.

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladčičar v Gorici na Kornu št. 3.

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za birmance, torte i. t. d.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno ipostezbo po jako zmernih cenah.

Leta 1881. v Gorici ustanovljena trdka

E. Riessner, v Nunski ulici 3,

(nasproti nunski cerkvi)

priporoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetlic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mrtvaške potrebe, voščeno sveče itd. vse po zmerni ceni. — Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo (S. el.) tiskarno žrk na perilo. (P. el.)

P. Drašček

trgovec z jedilnim blagom v Stolni ulici št. 2. v Gorici

priporoča se p. n. slovenskemu občinstvu v 64 Gorici in deželo.

Prodaja kavino primozo iz tovarne **ARNOLD & GUTMANN** z Dunaja.

Zaloga žveplenk družbe sv. Cirila in Metoda.

Kuštrin Anton

trgovec

z jedilnim blagom

Gospeska ulica št. 23.

Priporoča svojo zalogo jestvin in kolonijalij po jako nizkih cenah.

Ima zalogo vsakovrstnega olja, navadnega in najfineje vrste „Luka“.

Razpošilja naročeno blago tudi na deželo po pošti od 5 kg. naprej.

Obljubuje točno in hitro postrežbo.

OGLAS.

Naznanjam slavnemu občinstvu, da sem po 17-letnem praktičnem svojem delovanju v prvih goriskih izdelovalnicah utež otvoril

v **Semeniški ulici šte. 8**

astno zalogo z izdelovalnic **tehtnic raznovrstnih sistemov in višine**, v kateri izvršujem vse naročila, ki spadajo v te stroko, kar najhitreje in po najnižji ceni. Reference o izvršenem delu more dati slavno županstvo v Št. Andrežu, kjer sem izdelal občinsko tehtnico.

Prevezem v mehanično popravo vsakovrstne uteže, kolesa, šivalne stroje in slične reči.

Imam glavno zalogo koles prvih ameriških sistemov, katera so pripoznana najboljša. — Vedno pripravljen na izvršitev se belež

udani

KAROL KOMEL,

02-6 v Semeniški ulici številka 8

Prave in edine želodčne kapljice,

(Varstvena znamka).

Zdravilna moč teh kapljic je neprekosljiva. — Te kapljice **vradijo radno prebavljanje**, če se jih dvakrat na dan po jedno žlicico popije. **Okrepé** p. Sv. Anton Padov. **kvarjeni želodec storé, da zgine v kratkem času omotica in životea lénost** (mrtvost). Te kapljice tudi storé, **da človek raji je.** — 9

Cena steklenici 30 kr.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnah na svetu. Za naročitev in pošiljatve pa jedino le v lekarni

Cristofoletti v Gorici.

Dobi se povsod

Kalodont

pripoznano najbolje sredstvo za čiščenje zob.

Kava družbe sv. Cirila in Metoda!

Cenjena gospodinja!

Ne dajte si vsiljevati drugih izdelkov cikorij, ampak zahtevajte povsod najboljši pridevek k pravej bobovi kavi, ki Vam bode gotovo ugajal, to je iz čiste cikorijske in sladove tvarine napravljena domača „Kava“ in „Sladna kava družbe sv. Cirila in Metoda“.

Dobiva se povsod!

Glavna zaloga pri: **lv. Jebačinu** v Ljubljani.

Sladna kava družbe sv. Cirila in Metoda!

Odlikovana tovarna

in velika

zaloga vsakovrstnega pohištva

Ivan Doljak

v Solkanu pri Gorici, nasproti gostilne Mozettča (Droč).

Prevezema vsako naročilo v mizarski ali strugarski stroki od priprostega do najličnejšega izdelka.

Izdeluje točno in po najnižjih cenah,

da se ne boji nikake konkurence.

BOGATO

preskrbljena zaloga

obkladkov (remosa)

v najrazličnejših vrstah.

Kulantna postrežba.

ZALOGA

vseh, k mizarski

in

strugarski stroki

spadajočih potrebščin.

